

El sistema i el cinema

El sistema en què vivim respecta el mercat, però únicament si els seus interessos no col·lideixen amb els drets dels ciutadans. Per això calen, de tant en tant, lleis com la que va presentar ahir el conseller Tresserras.

El sistema en què vivim respecta el mercat, però únicament si els seus interessos no col·lideixen amb els drets dels ciutadans. Per això calen, de tant en tant, lleis com la que va presentar ahir el conseller Tresserras. Quaranta anys després de la despenalització de l'ús del català tenim diaris en català i televisions en català, internet en català i llibres en català, escoles en català i rock en català, megafonia als estadis en català i megafonia als trens en català. Però no tenim cinema en català. No hi ha cap explicació possible que no tinga en compte una estructura del cinema, la de la distribució, que es comporta d'una manera anormal. Per les raons que siga. Ells insisteixen a dir que són raons econòmiques i professionals, i jo no m'ho crec..., perquè ells també fan política. Però, tant és, perquè allò que importa és el resultat, i el resultat clar és que els ciutadans no tenim no solament el dret, sinó tampoc la possibilitat, de veure en català els films que ens agradaria de veure. I això que aquesta és una de les reivindicacions més permanents i llargues que conec. La situació és que ells monopolitzen el mercat i no escolten la meua demanda, que també és mercat. Doncs s'ha acabat. Com que el sistema en què vivim respecta el mercat, però únicament si els seus interessos no col·lideixen amb els drets dels ciutadans, cal una llei com la que es va presentar ahir al govern i que espere que el parlament aprovarà aviat. Una llei per aconseguir que, si més no al Principat, el 50% de les projeccions, com a mínim, siguen en la llengua que parlen el 50%, com a mínim, dels habitants. D'un realisme incontestable, d'una pulcritud en la defensa dels drets amenaçats per un mercat irreal que no admet crítica. I aquells qui, malgrat tot, encara la critiquen al·legant que no s'hauria d'arribar a la 'coacció' legislativa (perquè fa lleig, diuen), haurien de reconèixer, com a mínim, que la responsabilitat última de ser on som, no la té pas el conseller, sinó els qui han entrebancat tenaçment i per interessos personals i contraris al bé comú que la normalitat que ha anat avançant en uns altres dominis avançara també en aquest.

13 gener 2010

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)